

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه اجمعين، أما بعدُ:

بېگومان مانگى رەمەزانى پېرۆز ئەو مانگەيە كە قورئانى پېرۆزى تېدا دابەزىو؛ كە رى نیشاندهرى خەلكە، وه رى نیشاندهره بۇ جياكردنه وهى حەق ئە باطل، وهك خواي گەوره دةفەر موويت: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

وه پېغەمبەرى خوا ﷺ ئە سائى وهفاتى ئە مانگى رەمەزанда دوو جار خە تەمى قورئانى كرد ئە گەل جبریل ﷺ، بۆيە گەر ئېمە ئەم مانگەدا چالاک نەبىن ئە زۆر خویندنه وهى قورئاندا و وردبونه وه نەبىنه وه ئە ماناكانى، كەى چالاک دەبىن (؟) كە ئەم مانگەدا ئەو شتانەى كە رېگرن ئە رۆيشتن بەرهو كارى خېر تەسك دەبنه وه، وه شەيتانەكان ئەم مانگەدا بەستراونه تەوه كە شەيتان رېگريكى سەختە ئەسەر رېگاي ئيمانداران بۇ گەيشتن بە كارى خېر و ئە نجامدانى عيباداتەكان، وه كات و رېگاكانى چوون بەرهو كارى خېر ئەم مانگەدا فراوانتر دەبن و زياتر دەبن، بۆيە حەزم كرد فەرمووده يەكى پېغەمبەرى خوا ﷺ بهيئە وه وهك بەبىرھىنانە وه يەك بۇخۆم، پاشان بۇ ئىوھى بەرېز؛ تا ببیتە هاندەريك و پائنەريك بۇ زياتر خویندنه وهى قورئان و وردبونه وه لىي.

ئە (أَيُّ مَوْسَى الْأَشْعَرِيِّ) ﷺ دةفەر موويت: پېغەمبەرى خوا ﷺ دةفەر موويت: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ التَّمْرَةِ، لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، مَثَلُ الرِّيحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ). متفق عليه، البخاري (۷۵۶۰)، ومسلم (۱۸۱۰) واللفظ له. وفي رواية: (مثل الفاجر) بدل (المنافق). البخاري (۵۰۲۰).

واته:

- نمونەى ئەو ئيماندارەى كە قورئان دەخوینیت، وهكو (تورونج) وایە، بۆنى خوشە، و تەمیشى خوشە،

- وه نمونهی نهو ئیماندارهی که قورئان ناخوینییت ، وهکو (خورما) وایه، هیچ بوئیکی نیه، و تامیشی به تامه،

- وه نمونهی نهو مونا فیهی که قورئان دهخوینییت ، وهکو (ریجانه) وایه، بوئی خوشه، و تامیشی تاله،

- وه نمونهی نهو مونا فیهی که قورئان ناخوینییت ، وهکو (گوزاڤک ، گوزاڤک) وایه، هیچ بوئیکی نیه ، و تامیشی تاله.

له ریوایهتی تردا له شوینی (منافق)دا (الفاجر) هاتوو.

- تورونج (الأُتْرَجَّة) : میوهیه که وهکو پرتقال و لیمو، تام و بوئی خوشه.

- گوزاڤک - گوزاڤک (الحَنْظَلَة) : رووهکی که به سه رهوی دریژ ده بیته وه وهک شوتی، وه به ره مه که شی وهک شوتیه به لام زور بچوکه، له لای عه ره ب له بهر تالیه که ی له زور باسدا نمونهی پی ده هیئریتته وه، وهک چوون له کورده واری خومان بو تالی شتی که نمونه به ژه هری مار ده هیئریتته وه.

ابن حجر العسقلانی - ره حمه تی خوی گه وری لی بیت - ده فه رموویت :

"قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ) : قِيلَ خَصَّ صِفَةَ الْإِيمَانِ بِالطَّعْمِ وَصِفَةَ التَّلَاوَةِ بِالرَّيْحِ لِأَنَّ الْإِيمَانَ أَلْزَمَ لِلْمُؤْمِنِ مِنَ الْقُرْآنِ إِذْ يُمَكِّنُ حُصُولُ الْإِيمَانِ بِدُونِ الْقِرَاءَةِ وَكَذَلِكَ الطَّعْمُ أَلْزَمٌ لِلْجَوْهَرِ مِنَ الرِّيحِ فَقَدْ يَذْهَبُ رِيحُ الْجَوْهَرِ وَيَبْقَى طَعْمُهُ". [فتح الباري (٩ / ٦٦)].

واته : "که پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رموویت : (بوئی خوشه ، و تامیشی خوشه) : ده لاین : پیغه مبهری ﷺ

سیفه تی ئیمانی تابیه ت کردوو به (تام) کردن، وه سیفه تی قورئان خویندنیش به (بوون) کردن؛

چونكه ئيمان واجبه و هەردەبەیت ئە ئیمانداردا هەبەیت وەك ئەوێ قورئان خویندنی تەیدا بێت، ئیمان ئە كەسێكدا دەبێت ئە گەر قورئان خوینیش نەبێت، بەهەمان شیوە (تام) كردن پێویستە و هەردەبەیت كروکی هەبەیت ئەوێ كە (بۆن) ی هەبەیت، ئەوێ بەوێ ئەو شتە بروت و نەمینی و خواردنی هەرمینی.

پاشان دەبێت: "ثُمَّ قِيلَ: الْحِكْمَةُ فِي تَخْصِصِ الْأُتْرَجَةِ بِالتَّمَثِيلِ دُونَ غَيْرِهَا مِنَ الْفَاكِهَةِ الَّتِي تَجْمَعُ طِيبُ الطَّعْمِ وَالرَّيْحِ كَالْتَّقَاةِ؛ لِأَنَّهُ يُتَدَاوَى بِقِسْرِهَا وَهُوَ مُفْرِحٌ بِالْخَاصِيَّةِ، وَيُسْتَخْرَجُ مِنْ حَبِّهَا دُهْنٌ لَهُ مَنَافِعُ. وَقِيلَ: إِنَّ الْجَنِّ لَا تَقْرُبُ النَّبْتَ الَّذِي فِيهِ الْأُتْرَجُ فَنَاسَبَ أَنْ يُثَلَّ بِهِ الْقُرْآنُ الَّذِي لَا تَقْرُبُهُ الشَّيَاطِينُ، وَغُلَافُ حَبِّهِ أَبْيَضٌ فَيُنَاسِبُ قَلْبَ الْمُؤْمِنِ، وَفِيهَا أَيْضًا مِنَ الْمَزَايَا كِبَرُ جُزْمِهَا وَحُسْنُ مَنْظَرِهَا وَتَفْرِيحُ لَوْحَا وَلَيْنَ مَلَمَسِهَا، وَفِي أَكْلِهَا مَعَ الْإِلْتِذَاذِ طِيبُ نَكْهَةٍ وَدِبَاغُ مَعْدَةٍ وَجُودَةُ هَضْمٍ، وَلَهَا مَنَافِعُ أُخْرَى مَذْكُورَةٌ فِي الْمَفْرَدَاتِ". [فتح الباري (۹/ ۶۶-۶۷)].

واتە: "پاشان دەبێت: حیکمەت ئە تاییەت کردنی تورونج (الْأُتْرَجَةُ) ئە پێکچواندندا بەبێ ئەو هەموو میوهجاتانە کە هەبە کە ئەوانیش هەندیکیان تاییان خۆشە و بۆنیشیان خۆشە نمونە کە (سیو)؛ ئەبەرئەوێ بە تویکلە کە چارەسەری دەکریت، وە خۆشی دەهینی بە تاییەتمەندیەکانی، وە ئە دەنگە کە چەوری دەردەهینی و سوودی هەبە.

و دەبێت: جنوکه نزیکێ مایک ناکەوێتەو کە میوه تورونجی (الْأُتْرَجَةُ) لێ بێت، بۆیە پێکچواندنی تورونج بە کەسی قورئان خوین پێکچواندنی گونجاو و ئە شوینی خۆیەتی کە شەیاتینەکان نزیکیان نابنەو، وە بەرگی دەنگە کە سببە ئە بەرامبەردا دێ ئیماندار قورئان خوین پاک و سببە، وە هەروەها ئەو شتانە کە تێیدا کۆبووتەو گەورەییە کەبێت، وە جوانی رووکاری، وە کەیف خۆشبوون بە دەنگە کە، وە نەرمی دەست لێدانی، وە ئەگەر خواردنی و چێشت وەرگرتن لێ بۆن و بەرامی خۆشە، وە گەدە خۆش دەکات، هاندەرە بۆ هەرس کردن، وە سوودی تریشی زۆرە...".

بۆ زیاتر زانینی سوودەکانی تورونج بگەرێنەو سەرکتیی (زاد المعاد فی هدی خیر العباد)، (۴ / ۲۶۰ - ۲۶۲) ط: ۲۷، مؤسسة الرسالة، ۱۴۱۵هـ / ۱۹۹۴م.

شیخ فیصل آل مبارک النجدي - ره‌مه‌تى خواى گه‌وره ئى بیټ - ده‌لیت: "شَبَّهَ المؤمن القارئ بالأنثُرَجَّةِ لما اشتملت عليه من الخواص الموجودة فيها مع حسن المنظر، وطيب الطعم، ولين الملمس، ويستفيد المتناول لها بعد الالتذاذ بها طيب النكهة، ودباغ المعدة، وقوة الهضم، فاشتركت فيها الحواس الأربع: الشَّمُّ، والبَصَرُ، والدَّوْقُ، واللَّمْسُ. وشَبَّهَ المؤمن غير القارئ بالتمرة لاشتماله على الإيمان كاشتمال التمرة على الحلاوة. وشَبَّهَ المنافق بالرَّيْحانة لطيب تلاوته، وخبث عمله، وشَبَّهَ المنافق الذي لا يقرأ بالحنظلة، وهي الشجرة الخبيثة.

قال الحافظ: وفي الحديث فضيلة حامل القرآن، وضرب المثل للتقريب للفهم. وإن المقصود من تلاوة القرآن العمل بما دل عليه". [تطريز رياض الصالحين (ص ٥٨١)].

واته: "پيځه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئيماندارى قورئان خوینى چواند به تورونج (اَلتَّوَجَّهْ) له‌به‌ر كۆبوونه‌وه‌ى كۆمه‌لیك تاییه‌تى كه تییدایه، له‌وانه: جوانی و قه‌شه‌نگی ږووكار و دیمه‌نى، وه نه‌رم و صافی ده‌ست لیډانى، وه سوودی به‌رده‌ستیشی هه‌یه، دواى چیشته وهرگرتن لیى بۆن و به‌رامى دهم خۆشه، وه خۆشكه‌رى گه‌ده‌یه، و یارمه‌تى هه‌رس كردن ده‌دات، وه هه‌ر چوار هه‌ستیاره‌كه‌ى تییدایه:

١- بۆنى (الشَّمُّ)،

٢- وه بینى (والبَصَرُ)،

٣- وه تام كردنى، چیشته (والدَّوْقُ)،

٤- وه ده‌ست لیډانى (واللَّمْسُ).

وه پيځه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئيماندارى قورئان نه‌خوینى چواند به (خورما)؛ له‌به‌ر یه‌كبوونیان له ئیماندا، وهك تامى خۆش له‌خورمادا، - واته ئیماندارى قورئان خوین و قورئان نه‌خوین له بوونی ئیماندا هه‌ردووکیان ئیماندارن بۆیه له تام كردن وهك یه‌كن-.

وہ پیغمبەرى خوا ﷺ کەسى موناقتى قورئان خوینى چواندووہ بە ریحانہ ؛ لەبەر باشى خویندنى قورئاندىن، و پیسى کردەوى، وہ پیغمبەرى خوا ﷺ کەسى موناقتى قورئان نہ خوینى چواند بە (گوزالک - گوزال)، دارىكى پیسە.

حافظ (ابن حجر العسقلاني) دەئیت: لەم فەرموودەییەدا فەزڵ و گەورەیی هەلگری قورئانى تێدايە، وہ هینانەوى ئەو نمونە و چواندنە بۆ زیاتر تێگەشتنە، وہ مەبەستیش ئە تیاراوى قورئان کارکردنە پیى."

وہ ابن عثيمين -رەحمەتى خواى گەورە لى بێت - دەفەرموویت:

"پیغمبەرى خوا ﷺ نمونەى هیناوەتەوہ لەسەر ئیماندار و موناقت، کەسى ئیماندار یان قورئان خوینە وہ یان قورئان نہ خوینە، ئەگەر قورئان خوین بێت نمونەى وەکو تورونجە، واتە بەرھەمەکەى بۆنى خوشە و تامیشى خوشە، ئەمە نمونەى ئەو ئیماندارەى کە قورئان دەخوینیت" چونکە ئەفەسەکەى پاکە و دلێشى پاکە، وہ خیری تێدايە بۆ غەیری خۆى، دانیشتنیک لەگەڵى خیر و چاکەى تێدايە، هەرودەک پیغمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: (مثل المجلس الصالح كمثل حامل المسك إما أن يبعه أو تجد منه رائحة طيبة).

واتە: نمونەى دانیشن لەگەڵ کەسى باش و صالح، وەك بۆنفروش وایە، یا ئەووەتا بۆنى لى دەکریت، وہ یانیش بۆنى خوشى لى دەکەیت.

بۆیە ئەو ئیماندارەى کە قورئان دەخوینیت هەموو شتیکی خیری تێدايە بۆ خۆى و بۆ غەیری خویشى، وەکو تورونج وایە بۆنیکی زۆر خوشى هەییە وە تامیشى زۆر خوشە.

به ئام نهو ئیماندارى كه قورئان ناخوینیته وه وهكو (خورما) وایه، تامى خوشه، به ئام هیچ بوئیكى نیه وهكو توروئج، وه پیغه مبهرى خوا ﷺ نكوئی كرد له بونه كه ی؛ چونكه بوئی خوشى نیه، نه گهرچى هه موو شتیك بوئی هه یه، به ئام بوئیان خوش نیه، به ئام تامیان خوشه، نه مه نمونه ی نهو ئیماندارى كه قورئان ناخوینیته وه.

كه واته ئیماندارى قورئان زور گه وهرتر و به فهزل تره له ئیماندارى قورئان نه خوین، واته هیچ له قورئان نه زانیته و فیرنه بووبیته.

وه نمونه ی كه سى موئافق كه قورئان ده خوینیته وهكو ریحانه وایه، بوئیكى خوشى هه یه، به ئام تامى زور تاله؛ چونكه كه سى موئافق له زاتى خو ی كه سیكى پیسه و هیچ خیریكى تییدانیه، موئافق نهو كه سه یه كه به به ئاشكرا خو ی وانیشان ده دات كه موسلماننه، به ئام له دئی كافر و بیباوهره، - والعیاذ بالله -، موئافق نهو هیه كه خوى گه وره دهرباره یان فهرموویه تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (۸) يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (۹) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ [البقرة: ۸-۱۰].

واته: له ناو خه ئكیدا كه سانیک هه ن كه ده ئین: ئیمانمان به خدا و به روژی دوا یی - قیامه ت - هیئاوه، له راستیدا ئیماندار نین، نه وه ی كه به زمان ده ئیلین له دئیاندا نیه، بویه خوى گه وره به درو ی خستنه وه.

نه وانه به گومان و خه یائی خو یان خوى گه وره و ئیماندارن هه ئده خه تیئن، هیچ كه سیك پییان ناخه ته تیته ئیلا نه فسی خو یان نه بیته، به ئام هه ست ناكه ن و تیئاگه ن و بیرناكه نه وه.

(۱۰) نه وانه له دئیاندا نه خوشی بیباوهری و گومان و نیفاق هه یه، خوى گه وره نه خوشیان زیاد ده كات و سزایه كى سه ختیش بو هه یه به هو ی درو كردنیان.

موناڧق ھەيە قورئان دەخوینیئەتە ھە خویندە ھەيەکی چاک بە ئام موناڧق -والعیاذ باللہ- ھەرودەك پیغەمبەری خوا ﷺ سەبارەت بە خەوار یجەکان فەرموویەتی: (یَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا یُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ).

واتە: قورئان دەخوینەتە ھە ئام لە قورگیان ناچیئەتە خوارەو.

ئەوانە -والعیاذ باللہ- پیغەمبەری خوا ﷺ نمونە یانی ھیناوەتەو ھەکو (ریحانە) ، ریحانە بۆنی خوشە ، ئەمە لەبەر ئەو ھەندیك لە قورئان دەخوینەتەو ، وە تامی تالە ، ئەمەش لەبەر پیسی دەروونیان ، وە خراپی مەبەستیان .

و ھەو موناڧقەکی کە قورئان ناخوینیئەتەو پیغەمبەری خوا ﷺ نمونە ی ھیناوەتەو بە (گۆژاك - گۆژاك) تامی زۆر تالە و ھیچ بۆنیکیشی نیە ، ئەو ھەو موناڧقەکی کە قورئان ناخوینیئەتەو ھیچ خیریکی تیدا نیە ، تامی تالە ، وە قورئانی لەگەڵ نیە و ناخوینیئەتەو کە خەلك سوود ببینن لەو قورئانە .

ئەمە دابەش کردنی خەلك بوو بە نسیبەت کتییی خۆی گەرە ، بۆیە برای موسلمان سووربە ئەسەر ئەو ھە کە یەکیك بیئت لەو ئیماندارانە کە قورئان دەخوینەتەو ، بە شیوەیەکی ھەق و راست دەخوینەتەو ، تاوھکو ببیئت بە یەکیك ئەوانە کە نمونە یان ھەك نمونە ی توروئجە ، بۆنی خوشە و تامیخی خوشە ، والله الموفق " . [شرح ریاض الصالحین (۳ / ۲۱۵ - ۲۱۷)] .

بە ئام دەبیئت ئەو ھە بزانیئت کە نمونە ی ئیماندارى قورئان خوین ھەکو توروئجە ، ئەو کەسە کە ھەمەل بەم قورئان دەکات و و ھەقیدە و مەنھەجی لەم قورئان ھەردەگریئت و ئیمانی پیی ھەيە و ھەوائەکان بەراست دەخاتەو و ھەلال و ھەرامی ئی ھەردەگریئت ، وە کاری پییدەکات ، ئەك تەنھا موحەررەد خویندە ھەكە ، ھەرودەك خۆی گەرە دەفەرموویئت :

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾

[سورة البقرة: ۱۲۱] .

واته: خوی گه وره هه والمان پی ددهات سه بارهت به وانه ی که کتیی پی به خشیون، نه وانه نه و کتییبه - قورنن - ده خوینه وه خویندنه وه یه کی راست و رهوان، وه کاری پی ده کهن و شوینی ده کهون و باوه ری پی ده هیئن، به نام نه وه ی بروای پی ناهینیت بیگومان نه وانه نه زهرمه ند و خه ساره تمه نده کانن.

شیخ الاسلام ابن تیمیة - ره همه تی خوی گه وره لی بیت - ده نییت: "وَكَذَلِكَ لَفُظُ "التَّلَاوَةِ" فَإِنَّهَا إِذَا أُطْلِقَتْ فِي مِثْلِ قَوْلِهِ: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ تَنَاوَلَتْ الْعَمَلَ بِهِ كَمَا فَسَّرَهُ بِذَلِكَ الصَّحَابَةُ وَالتَّابِعُونَ مِثْلَ ابْنِ مَسْعُودٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ وَمُجَاهِدٍ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ يَتَّبِعُونَهُ حَقَّ اتِّبَاعِهِ فَيُحِلُّونَ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُونَ حَرَامَهُ وَيَعْمَلُونَ بِمُحْكَمِهِ وَيُؤْمِنُونَ بِمُتَشَابِهِهِ. وَقِيلَ: هُوَ مِنَ التَّلَاوَةِ بِمَعْنَى الْإِتِّبَاعِ كَقَوْلِهِ: ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا﴾". [مجموع الفتاوى (۷/ ۱۶۷)].

واته: "هه روه ها وشه ی (التَّلَاوَةِ) به کار دیت نمونه ی وهك خوی گه وره ده فره موویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ نه وانه ی عه مه لی پی ده کهن، وهك چۆن سه حابه و تابعون وا ته فسیریان کردووه، نمونه ی ابن مسعود و ابن عباس و مجاهد و جگه له وان، ده نیین: ﴿يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ شوینی ده کهون شوینکه وتنیکی راست و رهوان، جه لاله کانی جه لال ده کهن، وه جه رانه کانی جه رام ده کهن، وه عه مه ل به نیایتی موکه م ده کهن، وه نیمانیان به موته شابییه کان ده هیئن، وه ده نیین: تیلاوه به مانای شوینکه وتن دیت، وهك خوی گه وره ده فره موویت: ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا﴾ واته: سویند به مانگ کاتییک به شوینی دادیت".

وه خوی گه وره ده فره موویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ (۲۹) لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ [فاطر: ۲۹-۳۰].

واتە: بەراستی ئەوانەى كە كەتابى خودا -قورئان- دەخویننەوه: واتە شوینی فەرمانەكانى دەكەون، و واز ئەوانە دەهینن كە نەهەى لیکراوه، بەراستی دەخەنەوه و عەقیدەى لى وەرەگرن، وە هەج قسەیهك پێشى ئەو قورئانە ناخەن كە پێچەونەى بیّت، وە هەروەها ئە لفاقەكان دەخوینن و ماناكانى تێدەگەن، وە بە وردبۆونەوه و تدبیر و شوینكەوتنى شتى لیدەردەهینن.

وە نوێژەكانیان بەچاكی ئە نجامداوه و ئە مال و سامانەى پێیان بەخشاوه، بە نهینى و ئاشكرا دەبیهخشن ئە پیناوى خودا، وە ئەو كارەیشى كە دەیکەن هەرگیز لى بى ئومید نابن و پەشیمان نابنەوه لى.

(۳۰) پاشان رەجایان وایە كە خۆى گەوره پاداشت بداتەوه ، خۆى گەوره فەزلیان زیاد دەكات، و بەراستی ئەو خۆایە لىخۆشبوو و سوپاسگوزاره. [بروانە: تیسیر الکریم الرحمن (ص: ۶۸۹)].

ابن عثیمین -رەحمەتى خۆى گەورەى لى بیّت- دەلیت: "تلاوة كُتَابِ اللَّهِ عَلَى نَوَعَيْنِ: تلاوةٌ حَكْمِيَّةٌ: وهى تَصَدِيقُ أَخْبَارِهِ وَتَنْفِيزُ أَحْكَامِهِ بِفِعْلِ أَوَامِرِهِ وَاجْتِنَابِ نَوَاهِيهِ. والنوعُ الثَّانِي: تلاوةٌ لَفْظِيَّةٌ: وهى قِرَاءَتُهُ". [مَجَالِسُ شَهْرِ رَمَضَانَ (ص ۳۳-۳۴)].

واتە: خویندەوهى قورئان دەبیّت بە دوو جور:

۱- تلاوةٌ حَكْمِيَّةٌ: بریتى یە ئە بەراستدانانى هەوالەكانى و جیه جى کردنى ئە حکامەكانى بە ئە نجامدانى فەرمانەكان و دوورکەوتنەوه ئە قەدەغە کراوەكانى.

۲- تلاوةٌ لَفْظِيَّةٌ: بریتى یە ئە خویندەوهى قورئان.

بۆیە زانایان ئاگادارمان دەکەنەوه ئەوهى كە قورئان نەنێردراوه تەنها بۆ خویندەوه و بەس، وە یان بەس بۆ بەرەكەت بخویندریتهوه، نا، بە ئکو دەخویندریتهوه بۆ وەرگرتنى عەقیدە و مەنەج لى، وە بە راست دانانى هەوالەكانى و کارکردن پى.

فضیل بن عیاض - ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره لی بیټ - ده‌فه‌رموویت: "إِنَّمَا نَزَلَ الْقُرْآنُ لِيُعْمَلَ بِهِ ، فَاتَّخَذَ النَّاسُ قِرَاءَتَهُ عَمَلًا ، أَيْ لِيُحِلُّوا حَالَهُ ، وَيُحَرِّمُوا حَرَامَهُ ، وَيَقْفُوا عِنْدَ مُنْتَهَاهِ . [أخلاق حملة القرآن للأجري (ص: ۴۱)] .

واته: به‌راستی قورئان دابه‌زیوه بو نه‌وهی عه‌مه‌لی پی بکریټ، بویه خه‌لکی قورئان ده‌خویننه‌وه عه‌مه‌لی پی ده‌که‌ن، واته: جه‌لاله‌کانی جه‌لال بکه‌ن، وه جه‌رامه‌کان جه‌رام بکه‌ن، وه له متشابهه‌کان بوه‌ستن.

وه محمد بن الحسین الاجری - ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره لی بیټ - له دواي نه‌م نایه‌ته که خوای گه‌وره که ده‌فه‌رموویت:

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾ . [النساء: ۸۲] .

ده‌فه‌رموویت: "أَلَا تَرَوْنَ رَحْمَتَ اللَّهِ إِلَيَّ مَوْلَاكُمْ الْكَرِيمَ ؛ كَيْفَ يَحُثُّ خَلْقَهُ عَلَيَّ أَنْ يَتَذَكَّرُوا كَلَامَهُ ، وَمَنْ تَذَكَّرَ كَلَامَهُ عَرَفَ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ ، وَعَرَفَ عَظِيمَ سُلْطَانِهِ وَقُدْرَتِهِ ، وَعَرَفَ عَظِيمَ تَفَضُّلِهِ عَلَيَّ الْمُؤْمِنِينَ ، وَعَرَفَ مَا عَلَيْهِ مِنْ فَرَضِ عِبَادَتِهِ ، فَأَلَزَمَ نَفْسَهُ الْوَاجِبَ ، فَحَذَرَ بِمَا حَذَرَهُ مَوْلَاهُ الْكَرِيمُ ، وَرَغِبَ فِيَمَا رَغِبَهُ فِيهِ ، وَمَنْ كَانَتْ هَذِهِ صِفَتُهُ عِنْدَ تِلَاوَتِهِ لِلْقُرْآنِ ، وَعِنْدَ اسْتِمَاعِهِ مِنْ غَيْرِهِ ، كَانَ الْقُرْآنُ لَهُ شِفَاءً ، فَاسْتَعْيَ بِمَا مَالٍ ، وَعَزَّ بِمَا عَشِيرَةٍ ، وَأَنَسَ بِمَا يَسْتَوْجِشُ مِنْهُ غَيْرُهُ ، وَكَانَ هُمُهُ عِنْدَ تِلَاوَةِ السُّورَةِ إِذَا افْتَتَحَهَا : مَتَّى أَتَعِظُ بِمَا أَتْلُوهُ ؟ ، وَلَمْ يَكُنْ مُرَادُهُ مِنِّي أَخْتِمُ السُّورَةَ؟ ، وَإِنَّمَا مُرَادُهُ : مَتَّى أَعْقِلُ عَنْ اللَّهِ الْخُطَابَ ؟ ، مَتَّى أَرْدَجُرُ ؟ ، مَتَّى أَعْتَبِرُ ؟ ، لِأَنَّ تِلَاوَتَهُ لِلْقُرْآنِ عِبَادَةٌ ، وَالْعِبَادَةُ لَا تَكُونُ بِعَقْلٍ ، وَاللَّهُ الْمَوْفِقُ " . [أخلاق حملة القرآن (ص ۳)] .

واته: سه‌یر ناکه‌ن - ره‌حمه‌تی خواتان لی بیټ - ؛ چو‌ن خوای گه‌وره هانی دروستکراوه‌کانی ده‌دات له‌سه‌ر تییرامان و بیرکردنه‌وه له قسه‌کانی، وه هه‌رکه‌سیک بیربکاته‌وه و وردبیته‌وه و تدبیر بکات له قسه‌کانی خوای گه‌وره ده‌ناسیټ، وه گه‌وره‌یی فه‌رمانه‌وایی و توانای خوای گه‌وره ده‌زانیت، وه گه‌وره‌یی میهره‌بانی خوای گه‌وره ده‌زانیت به‌سه‌ر نیمانداران، وه نه‌وه فیرده‌بیټ که خوای گه‌وره واجبی کردووه له‌سه‌ریان له عیباده‌ته‌کان، وه نه‌فسی خو‌ی په‌یوه‌ست ده‌کات به‌و واجبانه، وه ناگادار و وریا ده‌بیټ له‌وانه‌ی که خوای گه‌وره ناگادار کردنه‌وه‌ی داوه لیټی، وه جه‌زی له‌و شته ده‌بیټ که خوای گه‌وره ویستی لیټیه و پیټی پازییه،

وه ههرکه سیك نه مه سیفه تی ده بیټ له کانی خویندنه وهی بو قورئان، وه له کاتی بیستنی قورئان له غهیری خو، نهوا نهو قورئانهی بو بوو ته شیفا، به بی مال و سامان دهوله مه ندبووه، وه به بی بوونی عه شیرت به هیز بووه، وه ژیر و دلخوش ده بیټ به رامبه ر بهو شته ی که غهیری خو لی توقیون و ترساون، وه کاتی که ده ست ده کات به خویندنه وهی سورته تی کهم و په ژاره ی نه وه ده بیټ که : « مَنِّي اَتَّعِظُ بِمَا اَتْلُوهُ ؟ »،

نایا که ی په ند وهرده گرم له وهی که ده خوینمه وه (؟)، مه به ستی نه وه نابیت که که ی نه م سورته ته ته واو ده کهم (؟)، به لکو مه به ستی نه وه یه : « مَنِّي اَعْقِلُ عَنِ اللّٰهِ الْخِطَابَ ؟ ، مَنِّي اَزْدَجِرُ ؟ ، مَنِّي اَعْتَبِرُ ؟ »

که ی ژیر و ناقل ده بم له په یامی خوی گه وره (؟)، وه که ی واز دینم له وهی که قه دهغه کراوه لیم (؟)، وه که ی په ند و ناموژگاری وهرده گرم لی (؟) چونکه خویندنه وهی قورئان عیباده ته، وه ناکریت به بی ناگایی عیباده تی خوی گه وره بکه ی، واللّٰهُ الْمَوْفِقُ".

وه شیخ الإسلام ابن تیمیة - په حمه تی خوی گه وره لی بیت - ده فهرموویټ: "وَالْمَطْلُوبُ مِنَ الْقُرْآنِ هُوَ فَهْمُ مَعَانِيهِ وَالْعَمَلُ بِهِ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ هَذِهِ هِمَّةً حَافِظُهُ لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالِدِّينِ ". [مجموع الفتاوى (۲۳ / ۵۵)].

واته : نه وهی که داواکراوه لیمان به رامبه ر به قورئان نه وه یه که له ماناکانی تی بگه ی و کاری پی بکه ی، نه گه ر نه مه ویستی نه و که سه نه بیټ که له به ری ده کات نه وه که سیك نیه له نه هلی عیلم و دین.

وه شیخ ربيع بن هادي المدخلي - خوی گه وره بیپاریزیت - ده لیټ: "وأنت حينما تقرأ القرآن لا تقرأ للبركة يا أخي اقرأ لتعتقد وتعمل، اقرأ القرآن لتعتقد وتعمل؛ لأنَّ أصحابَ مُحَمَّدٍ - ﷺ - كانوا هكذا، ولهذا كان ينزل عليهم القرآن منجِّمًا، ويعلمهم الرسول - ﷺ - عشر آيات، عشر آيات يحفظون ويعملون ويعتقدون، هكذا تكون التربية.

الآن الواحد يقرأ القرآن إلى آخره لكن لا يدري ما معناه، لا فهمًا ولا فقهاً، وقد يفقه ولا يعمل.

القرآن يحتاج إلى فقه، ويحتاج إلى تطبيق، يحتاج إلى عمل، والله ما ضَرَرْنَا إلا الادِّعاءات الفارغة، وكثرة الثَّرَثة، والكلام الفارغ، وكثيرٌ منا يتحدث عن التَّقوي والله أعلم بحاله؛ فيجب يا أخوة أن تطابق أقوالنا أفعالنا، ولا يكون ذلك إلا بالإخلاص لله -تبارك وتعالى- في كلِّ قولٍ وعمل، ومراقبة الله - عزَّ وجل - في كلِّ حال من الأحوال، في صلاتك وفي دكانك، في مسجدك، في مدرستك، في سيارتك، في أيِّ مكان تكون يجب أن تري أنَّ عليك ربًّا رقيبًا شهيدًا وكيلاً، يعلم خلجات نفسك، وما تتحرَّك به شفتك، وما تُحدِّث به نفسك. ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ [المجموع الرائق من الوصايا والزهديات والرقائق (ص ۲۴)].

واته: تو کاتیک قورئان دهخوینیته وه تهنها بو بهرکهت مه یخوینه وه، براهم قورئان بخوینه وه بو نه وهی عه قیده تی لی وهرگریت و عه مه لی پی بکهیت.

بخوینه وه بو عه قیده وهرگردن لی و عه مه ل کردن پی؛ چونکه صه حابه بهریزه کانی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوا بوون، هه ربویه ناوا قورئان به شیوهی پچر پچر دابهزی به سهریان، وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده نایات ده نایات فیری ده گردن، له بهریان ده کرد و کاریان پی ده کرد و عه قیده یان وهرده گرت لی، په روه ده گردن به مشیویه.

نیستا یه کیك قورئان دهخوینیت تا کوتایی به نام هیج له ماناکی نازانی، وه هیج لی تیناگات، له وه شه لی تی بگات، به نام کاری پی ناکات.

بویه قورئانی پیروزی پیویستی به تیگه یشتنه لی، وه پیویستی به جیه جیکردنیته تی، پیویستی به وهیه که کاری پی بگریت، والله هیج سودیک ناگه یه نییت تهنها بانگه شهی به تال و ناوبوشه، وه زور قسه کردن و وتن وتنه، و قسه ی ناوبوشه.

بویه زوریگمان قسه ده که یین و باسی ته قوا ده که یین، خوی گه وره عالمه به حالی؛ بویه پیویسته برایان قسه کانمان و کرده وه کانمان وهک یهک بن، وه نه مه نایه ته دی نیلا به وه نه بییت که تهنها مه به ست و نیخلاصمان بو خوی گه وره بییت له هه موو قسه یهک و کرده وه یه کدا، وه به رده وام هه ست به موراقه بهی

خودا بکهین له هه موو حاله تیك له حاله ته كاندا، چي له نویره كانتدا، وه یاخود له دوعاكانتدات، له مزگه ورتدا، له قوتا بخانه دا، له ناو ئوتومبیلدا، له هه رشوینیك كه لیی بیت، پیویسته بیروباوه روت وابیت كه خودایهك هه یه، په روه ردگارێك هه یه ره قیب و چاودییره به سه رته وه، وه ئاماده یه - به عیلمی خو-، و وه کیله، زانایه به بزوانی نه فست (يعلم خلجات نفسك)، وه زانایه به وهی كه لیوه كانتی پی ده جولینی، وه زانایه به وهی كه له نه فستدا قسه ده كهیت و بیرده كه یته وه، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾. [ق: ۱۶].

وه هه روه ها ده لییت - خوی گه و ره بیپاریزییت - : "والله لو تلونا هذا القرآن حق تلاوته و اتبعنا ما فيه، لسعدنا في هذه الدنيا، و لسعدنا في الآخرة". [المجموع الرائق (ص ۱۲۸)].

واته: سویند به خوا - والله - نه گه ر قورئان بخوینینه وه به شیوه یه کی راست وره وان، وعه مه لی پی بکهین و شوین نه وه بکهوین كه تییدایه، خوشبه ختی دونیا و ئاخیرهت ده بین.

وه هه روه ها ده لییت - خوی گه و ره بیپاریزییت - : "والله لا قيمة للفقہ ولا لغيره؛ إذا ضيعنا العقيدة وضيعنا التوحيد، ووقعنا في الشرك بالله؛ لا فائدة لأي علم أبداً!! ولو حفظنا القرآن، وحفظنا الحديث، وحفظنا كتب الفقہ، ونحن واقعون في ظلمات الشرك، لا قيمة لنا ولن نستفيد من هذا العلم". [مرحباً يا طالب العلم (ص ۱۱۱)].

واته: سویند به خوا - والله - فیتقه و علمی تر هیج قیمة تیکیان نیه؛ نه گه ر عه قیده مان له کیس چوو، ته وحیدمان له کیس چوو، وه كه وتینه ناو شیرك و هاوبه ش دانان بو خوی گه و ره؛ هیج سوودیکی نیه، هه ر علمیک بیت هیج سوودیکی نابیت هه رگیز (!)، نه گه ر هه موو قورئان له بهر بکهین، وه فه رموده كانی پیغه مبه ری خوا^ﷺ له بهر بکهین، وه کتیبی فیتقی له بهر بکهین، وه ئیمه ش كه وتبینه ناو تاریکایی شیركه وه، هیج قیمة تیکی بو مان نیه، وه هیج سودیكمان له وه علمه وهر نه گرتوو.

له کوتایدا:

پیویسته له سه‌رمان که هه‌ول بدهین به‌مشپوهیه بین که خوی گه‌وره وه‌صفی نیمانداران ده‌کات، وه به‌مشپوهیه بین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نمونه‌ی نیمانداری قورئان خوینی پی ده‌یینیته‌وه، که خواردنی توروئه‌جه، که تامی خوشه، به‌هه‌مان شیوه که‌سی قورئان خوین ده‌بیته سوود له و قورئان خویندنه وه‌بگریته، به قورئان خویندنه وه نیمانی زیاد بکات، وه کاری پی بکات، عه‌قیده‌ی لی فی‌رببیته، وه هه‌روه‌ها توروئج بونی خوشه، به‌هه‌مان شیوه که‌سی قورئان خوین ده‌بیته سوودی بو خوی و غه‌یری خویشی هه‌بیته، خه‌لکی فی‌ره عه‌قیده و مه‌نه‌ه‌جیکی راست و دروست بکات، وه هه‌روه‌ها توروئج روکاریکی جوانی هه‌یه نه‌و که‌سه‌ی که ده‌یینیته دلی خوش ده‌بیته، به‌هه‌مان شیوه که‌سی قورئان خوین ده‌بیته خاوه‌ن هه‌بیته و روکاریکی جوان و پاک بیته، کاتی‌ک خه‌لکی ده‌یینن دڤخوش بن به بینینی، وه هیوا بخوازن که به‌رده‌وام له‌گه‌لی بن له‌به‌ر زوری سود بینن له‌گه‌لی، وه هه‌روه‌ها توروئج ده‌سته لی‌دانی نه‌رم و خوشه، به‌هه‌مان شیوه که‌سی قورئان خوین پیویسته که خاوه‌ن ناداب و خوره‌وشتیکی جوان بیته، وه که‌سیکی دانا و هوشمه‌ند بیته له مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل خه‌لکیدا، وه دانا بیته له بانگه‌واز کردنی خه‌لکی بو کاری خیر، والله تعالی اعلم.

خوی گه‌وره له‌م که‌سانه‌مان بکات که قورئان خوینیکی شوینکه‌وته بین.

و صلی الله علی نبینا محمد وعلی اله و صحبه اجمعین

مسعود رمضان

۸ رمضان ۱۴۳۸ هـ